

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Lliurament de la medalla de la
Universitat de València a Jesús
Martínez Guericabeitia

Discurs del Sr. Rector Pedro Ruiz Torres

València, 18 d'abril de 1997

ACTE DE LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA AL SR. JESÚS MARTÍNEZ GUERRICABEITIA

En aquest acte de lliurament de la Medalla de la Universitat de València als senyors Joaquín Maldonado i Jesús Martínez Guerricabeitia volem mostrar públicament el reconeixement de la institució a la tasca realitzada per l'un i per l'altre durant molts anys a favor del mecenatge i de l'acostament entre la universitat i l'entorn social. A les portes de commemorar una història rica i diversa que abraça cinc segles, la Universitat de València desitja d'aquesta manera destacar la generosa i constant ajuda que els nostres dos homenatjats han proporcionat a la institució, molt especialment des de la Fundació General creada a principi dels vuitanta per cooperar en la difusió dels valors i la cultura universitaris.

Joaquín Maldonado, un home la trajectòria cívica del qual mereix l'agraïment de tots els valencians, havia estat president del Patronat de la Universitat entre 1978 i 1983. Quan, aquell any, va nàixer el Consell Social, per aplicació de la Llei de Reforma Universitària i, es va decidir, a més a més, crear la Fundació General, la generosa donació que va fer amb aquesta finalitat va constituir-ne la dotació inicial. D'aleshores ençà és patró de la Fundació i ha continuat col·laborant constantment amb la Universitat, amb la il·lusió i l'entusiasme que el caracteritzen.

Jesús Martínez Guerricabeitia és, desde fa una dècada, el promotor i principal suport d'una activitat cultural que promou la Fundació suport i que avui gaudeix d'un prestigi merescut. Em referesc a la biennial de pintura Martínez Guerricabeitia, tot un èxit de crítica i de públic en les quatre edicions celebrades fins ara. Gràcies a la biennial i al patronat especial que també porta el seu nom i s'ha creat per organitzar-la, la Universitat de València ha incrementat notablement el seu patrimoni amb abundants i valioses obres d'art contemporani. Aquestes obres d'art estan destinades a tenir un espai d'exposició i de conservació propi en un futur que coincidirà en la transformació del edifici de La Nau en un gran centre cultural obert a la ciutat.

Els professors Vicent Llombart i Román de la Calle, en les respectives laudatios han posat en relleu el perfil humà d'aquests dos homes, sens dubte excepcionals pel compromís vital que han mantingut durant molt de temps amb la cultura universitària i l'obra d'enriquir-la i difondre-la. No afegiré molt més a les paraules pronunciades pels nostres insignes professors. Sols vull agrair Joaquín Maldonado i Jesús Martínez Guerricabeitia, en nom de la Universitat, la meritòria tasca desenvolupada en pro de la nostra institució, i destacar finalment tot el que per a nosaltres, els universitaris, significa el seu suport i encoratjament. La millor manera de donar exemple d'intel·ligència i de seny en aquesta societat que no pot viure d'esquena al món universitari, és fer de la Universitat un espai d'encontre i de diàleg. Un espai d'encontre i de diàleg entre qui, dins i fora de la Universitat, es continuen preocupant per una ciència i una cultura que no han de perdre ni la consciència crítica ni el compromís cívic tan necessaris en la nostra època. Al llarg de les seues vides tots dos han estat compromesos políticament, és a dir compromesos amb els seus conciutadans. Els dos han mantingut posicions ideològiques distintes, encara que unides pel comú

denominador de les idees de democràcia i tolerància. L'un representa la tradició liberal i demòcrata-cristiana. L'altre, la socialista. És a dir, les dos grans tradicions polítiques que permeteren la reconstrucció de la convivència trencada per l'assalt a la raó i les ferides de la Guerra mundial que marcaren el segle que acaba.

A hores d'ara, Joaquín Maldonado i Jesús Martínez Guerricabeitia probablement encara mantenen posicions i idees diferents sobre el que ens envolta. Comparteixen, però, una actitud que els honra: considerar la universitat com una institució que mereix la seua atenció preferent i la seua estima. Els estem molt agraïts per haver-ho posat constantment en relleu durant tota la seua vida.